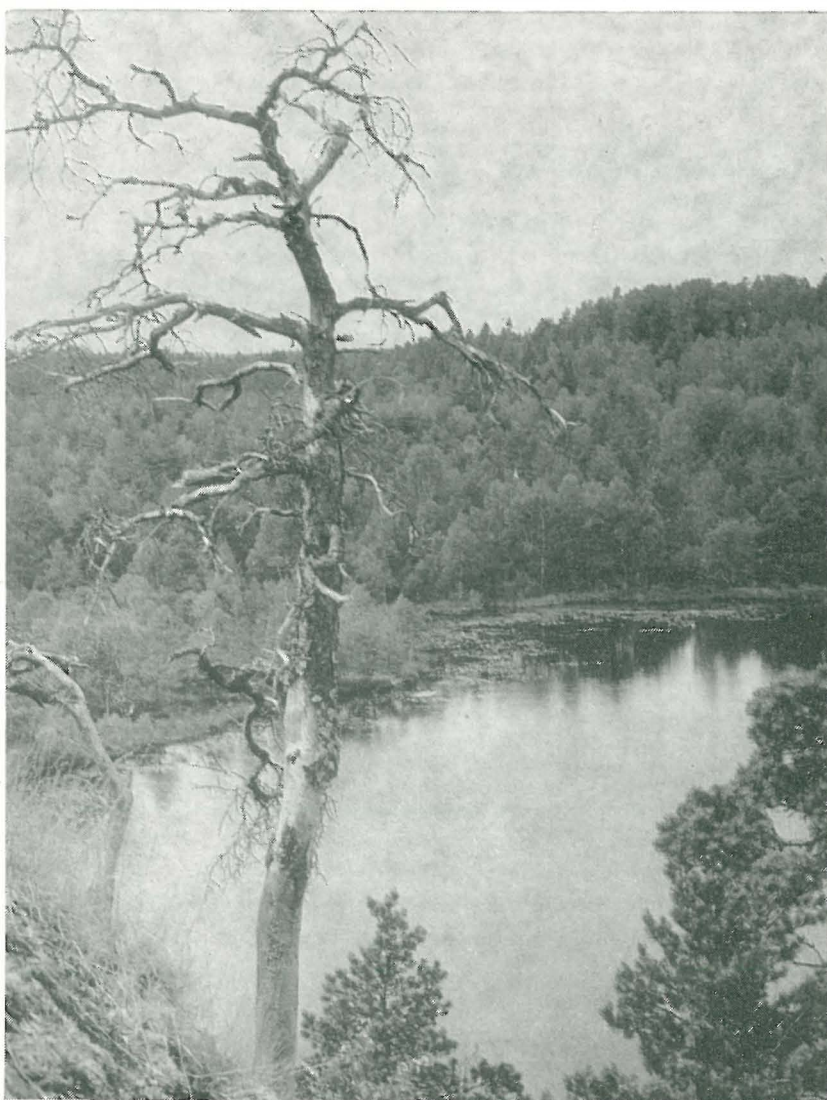

MIDNATTSRÖPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE.

ÄNTLIGEN KOM VÅREN!

**NU ÄR
VÅREN HÄR ...**

**DESS URKRAFT
HAR GETT NYTT
LIV I NATUREN ...**

**VÅRLUFT UPP-
LEVER VI OCKSÅ
I GUDS RIKE**

**NYA TIDER
BÖRJAR GRY ...**

**VERKAR DET NYA
LIVETS KRAFTER
I DIG?**

**ELLER STÅR DU
DÄR TORR OCH
LIVLÖS NÄR
ANDRA FÖRNYAS?**

NR 10

15 MAJ 1966

PRIS 1:—

En ny vår

Vi har haft en kall och snöig vinter. Isen har legat tjock på sjöar och hav — inga porlande bäckar — inga blommor — ingen fågelsång i trädens kronor.

Men då solen nu kommit oss närmare har vi också än en gång fått en ny vår. Solens värmande strålar smälter det frusna. Vattnet börjar porla. Fåglarna sjunger. Träden knoppas och blommorna visar sig på marken. Överallt är det liv — nytt liv — naturen är född på nytt.

Jag tänker nu på en annan vår också. —

Det kan också börja våras i ett människohjärta. —

Även i vårt inre kan det vara vinter — vinter fastän det är vår ute i naturen. Hatets kyla finns där, man svär och förbannar, hatar sig själv och sin omgivning och, det värsta av allt, man hatar Gud. —

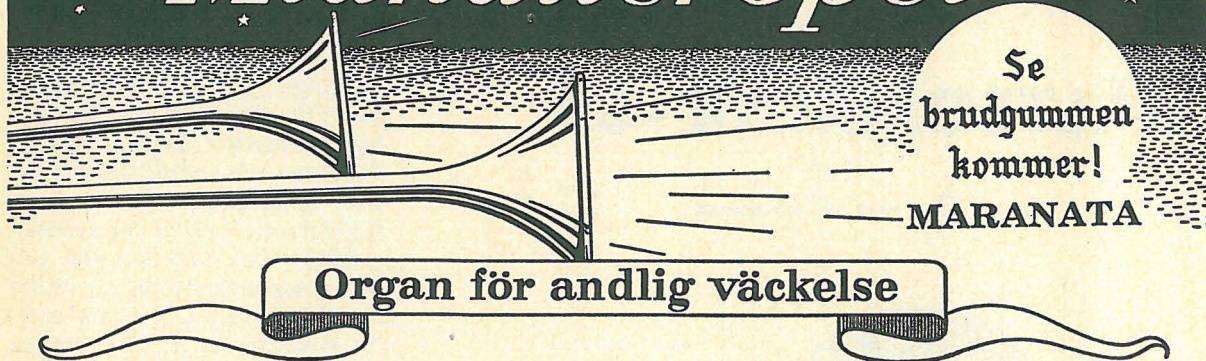
Många har sökt sig till den kristna gemenskapen för att få

bort den otäcka kylan. Men det blev inte bättre. Man blev besviken. Det blev inte som man tänkt. Man såg fel på andra, men upptäckte inte sina egna. Det var något väsentligt som fattades. Det räckte inte att man fick sitt namn i en medlemsmatrikel. Jesus stod utanför. Solen hade inte fått komma in. Otron hade stängt ute den Helige Andes värmande och livgivande strålar. —

Då den Helige får komma in i ett människohjärta blir det varmt därinne. Det frusna smälter, kärleken driver ut hatet. Samfundsgränserna försvinner. Man trivs där Guds enkla barn samlas och vill gärna vara med i bönemötet. Och ofta vill man vara ensam med Jesus i sin kammare. Och det stora glädjeämnet är att man har sitt namn skrivet i Livets bok.

Alfred Karlsson
Torhamn

Midnattsropet

Arne Imsen:

Inga järnridåer får hindra oss att evangelisera

När vi nu ser hur en fri andlig verksamhet växer fram i vårt land — ett målmedvetet evangeliskt arbete tar gestalt i fristående grupper och församlingar — ställer vi — stundom i förundran eller självrannsakan — dessa frågor: "Vad skall det bli av detta arbete? Vilka förutsättningar har denna verksamhet att överleva i en tillsynes religiöst likgiltig tid? Mäktar vi föra väckelsen till vårt folk och bära den vidare till vår samtid i den påfrestande kampen mot en civiliserad hedendom?"

Mänskligt sett finns det inga sådana förutsättningar. Alla våra ansträngningar på detta område är redan från början dömda att misslyckas. Hur egendomligt det än låter ligger just i denna realistiska syn på vår absoluta oförmåga en verklig tillgång, ty denna sanning har verkat synnerligen frigörande. Den har nämligen drivit oss in i en beroendeställning till Gud och skapat ett rätt utgångsläge för ett verksamt böneliv. Det har alltid visat sig vara en väckelses grundtoner, självlivets utblottelse och död — till uppståndelselivets gudomliga segerställning.

Denna fria verksamhet kan aldrig påräkna samhällets stöd, kommer aldrig att äga några fonder att ösa ur, och — så länge den förblir en väckelserörelse — inga utbildningsanstalter för predikanter eller andra tjänstemän. De ekonomiska problemen kommer alltid att vara av sekundär betydelse och måste lösas enligt Nya Testamentets riktlinjer. En väckelse lever och verkar i nuet, och angriper problemen med trons vapen utan att engagera sig i materiella framtida spekulationer. Alla mänskliga hjälpkationer som på ett eller annat sätt utmanövrerar Guds ständiga nådeserbjudanden till sin församling är en förbannelse och måste i tid nerkämpas med Andens svärd. Vi kan icke leva vidare utan Guds välsignelse. Om Gud icke är med, betyder också undergången en räddning! Är Han med går verket vidare genom alla tänkbara och otänkbara kriser och prövningar mot nya uppgifter och större segrar.

Alltjämt väntar skaror på frigjorda budbärare! Kurirer, som i oförfalskat skick överlämnar den store Konungens brådsakande frälsningsbudskap! Till detta spännande och för den kristna karaktären mycket danande nådesuppdrag kallas alla troende. Barn, ungdom, mandom och åldringar mönstras under det eviga hemlandets korsmärkta fana. Men alla måste rustas för denna strid. Genom uthållighet och lydnad vinner trons folk ständigt ny terräng. Här måste var och en som vill nå fram med sitt budskap underkasta sig alla de umbäranden det medför att vara Konungens härold på ett av hans fiender ockuperat territorium. I vårt land står fortfarande dörrar öppna för ett renodlat evangeliskt väckelsebudskap. Där man minst anar överraskas man av att finna för Ordets utsäde beredd och tillgänglig mark. Med hast blir det befruktning och mognad till skörd då Anden får frihet att utföra sin frälsande mission genom redskap, som lärt sig gudomlig strategi vid Andens universitet.

Vi ser också tiden vara inne för en begynnande missionsepok bland folken i de östeuropeiska staterna. Guds församling är en övernationell syskon-gemenskap och fungerar på en andlig nivå höjd över alla politiska system. Denna livsgemenskap utsläckes icke av vildjurets förrädiska attacker genom vilken barbarisk eller kultiverad regim den gudsfiendliga världsmakten än opererar. Guds frälsningsplan vet icke om några järnridåer av politisk, social eller religiös art som ej kan forceras, ty trons representanter låter sig icke kuvas av dekret ondskans härsnärskhet för att hindra evangelii segertåg genom världen. Parollen är fortfarande: "Evangelium till alla folk med andeutgjutelse över allt kött!" Blir det personliga engagemanget vad Gud vill det skall vara finns det ingen makt på jorden, som kan sätta stopp för denna revolution.

Gud har låtit oss uppleva en väckelse, som befriat oss från de religiösa organisationernas tvång och

Forts. på sid. 13

TÄLTSOMMAR -66

av Runo Erixon

Återigen sommar.

En ny tältsommar. —

Många planerar för semestern för att hinna se och uppleva så mycket som möjligt av vårt land och andra länder. Mitt i all semesterrush får vi, i tro till Herren, uppleva vår svenska sommar med andra medel och på ett annorlunda sätt. I stället för avkoppling vid någon trevlig semesterort är det många Maranatavänner som satsar sin semester för att medverka i sommarens tältmöten.

"Är det inte gammalmodigt med tältmöten?" hör jag någon fråga. "Vill folk verkligen offra kväll efter kväll i ett mötestält?" —

Den gångna sommaren -65 gav oss svaret. Det var fullsatta mötestält, trängsel av människor varje kväll på alla de platser, där Maranata-tälten var resta. Vi upplevde jubel och lovsång, tungotal och andedop, frälsningslängtan och syndabekännelse, frigörelse och förlossning från sjukdom och vanmakt. Nya platser, nya människor, sommaren igenom, men samma behov efter Jesus mötte oss vart vi kom. —

Nu har Gud givit oss ännu en sommar full av strålände tillfällen att genom vårt tält vinna själar för Jesus. Vi ska bedja att elden får brinna ännu klarare i våra hjärtan, så att evangelium går ut till syndare — skarpare och mera genomträngande än någon gång tidigare och att väckelsens eld ska brinna och elden ska tillta i styrka för varje dag.

I sommar är det många platser som ska besökas. Många

RUNO
ERIXON

församlingar står rustade som aldrig förr, för att evangelium skall nå ut till så många som möjligt. Torgmöten och fri-luftsmöten är en viktig del i evangeliseringsarbetet. Tältmöten är en annan del i detta stora verk som Gud kallat oss till. Vi måste bjuda människorna att göra sig redo för Jesu snara tillkommelse. Midnattsropet ljuder — **MARANATA!**

Låt mig till slut nämna några av de platser vi besöker i sommar. Under tiden 25 maj—12 juni reses tältet på Oxbacken i Vetlanda, där också stora möten kommer att hållas över pingsthelgen. Sedan bär det vidare till Vrigstad, Ljungby, Hjälmseryd, Motala, Norrköping och Uppsala. Sommaren är kort, men med tidig start och möten ända in i oktober är det möjligt att genomföra programmet. Vi vet att Guds kraft och uppenbarelse skall vila över dessa tältmöten när vi alla villigt går den väg som Gud genom sitt ord och Helig Ande visat oss.

Gud har givit oss en vision som är mycket högre än all mänsklig visdom och mänskligt förstånd. Jesus kommer snart!

Gör dig redo! Träd in i ledet! Kom med i mötena i sommar! Sök Jesus i bön. Han är svaret på alla dina frågor.

Gud med oss!

Runo Erixon

Glöm inte bort

Midnattsropets tidningsmission. Till fångelser, sjukhus, ålderdomshem, ungdomsgårdar har Midnattsropet gått ut. Och hundratal hem i hela landet har så nåtts med väckelsens budskap.

Sänd din gåva.

POSTGIRO 57 16 20

DEN FÖRSTE ADAM OCH DEN SISTE

*Av missionär
Gunnar Eklund*

Familjen Eklund

Adam är en välkänd man — hela människosläktets stamfader. I Bibeln står han också som representant för den fallna människan.

Guds ord talar också om en den "siste" Adam: "Den förste Adam blev en levande varelse med själ. Den siste Adam blev en levandegörande ande"... Den första människan var av jorden och jordisk, den andra människan är av himmelen..." 1 Kor. 15: 45,47.

Genom den första Adam kom synd och död in i släktet — genom den siste frälsning och liv. "Och om döden på grund av en endas fall kom till konungavälde genom denne ene, så skola ännu mycket mer de som undfå den överflödande nåden och rättfärdighetsgåvan, få konungsligt välde i liv, också det genom en enda Jesus Kristus. Alltså likasom det, som kom genom en endas fall, för alla människor ledde till en fördömdedom, så leder det som kom genom rättfärdiggörelsedomen förmedelst en enda, för alla människor till en rättfärdiggörelse som medför liv. Ty såsom genom en enda människas olydnad de många fingo stå såsom syndare, så skola de ock genom en endas lydnad de många stå som rättfärdiga. Rom. 5: 17—19.

Den förste Adam och det släkte han representerar har helt naturligt sin blick riktad mot jorden varifrån den är kommen,

och allt det som hör denna jorden till.

Vad har då denna jord att bjuda på?

Jo, ett kort liv i syndig njutning, säger Guds ord. —

Finns inget bättre ropar ofta den otillfredsställda människosjäl!

Nöjen och förströelse gav så litet, sällskapsliv, pengar och välstånd räcker inte till. — Människor med den förste Adams natur fortsätter att söka, men söker på fel ställe därför att man har ett sinne som är vänt nedåt mot jorden och det som tillhör det jordiska.

Nej, du måste bli en ny skapelse, och få ett nytt sinne som är vänt mot det som är "där ovan". Jesus Kristus är den andre Adam och när han tar gestalt i oss får vi också del av hans natur. En natur som icke är av jorden utan ovanifrån.

"Du måste födas på nytt", sade Jesus till Nikodemus.

Nu begynner ett nytt liv — det gamla är förgånget — nu är blicken riktad uppåt. Liksom vi förr, i vår gamla natur, blickade ner mot det jordiska från vilket vi utgått, blickar vi nu uppåt mot det himmelska från vilket det nya livet kommit.

Därför blickar vi också uppåt i denna sena midnattstimma, upp mot himmelen från vilken vi väntar Jesus — den andre Adam — som till sig skall samla hela den himmelska släkten. Amen.

Helge Erixon

ANDLIG VERKSAMHET OCH — EKONOMI

Andlig verksamhet kan ej bedrivas utan kontakt med ekonomiska problem. Guds verks bindande vid enskilda människor och ekonomiska system är dock en gammal, världslig tanke — kapitalismen. Den innebär ju den enskilda människans dominans över stora ekonomiska resurser. —

Det kan ju tänkas, att det finns en ensam människa, som är så hängiven Gud, att hon samlar in en miljon och faktiskt delar ut den till sista öret där det behövs i Guds verk, men Gud har bestämt att ett sådant ansvar skall ingen enskild människa ha, utan har därför löst de ekonomiska frågorna på ett annat sätt. —

Det är märkligt att läsa i Apostlagärningarna om dessa ting.

När Anden fallit bröt en frigörande väckelse ut, som gjorde att alla sålde sina jordagods och vad de eljest ägde och delade ut, så att alla fick vad de behövde. Det fanns inga föreskrifter om detta, men när väckelsen var ett faktum och församlingen fungerade, grep den in också på detta område. Det hände vid flera tillfällen. Man hade allt gemensamt och ingen led nöd. Det står t. ex. också om Barnabas, att han sålde en åker och lade fram pengarna för apostlarnas fötter. —

Här ser vi alltså exempel på hur uppenbarelsen trängde igenom och skapade en ny, gudomlig ordning också när det gällde det ekonomiska livet. Detta är en viktig fråga, ty just här ligger rötterna till mycket av den förbannelse som vilat över Guds församling under olika tider.

Det är nämligen nästan omöjligt för oss människor att dela ut gåvor, utan att samtidigt komma att utöva en viss makt över de människor vi ger åt. Tänk på alla predikanter, som har sålt sitt samvete, sin kallelse och sin smörjelse för en bättre ekonomi! Människor ger med ena handen och utövar makt med den andra. Det är så ett gammalt kapitalistiskt samhälle fungerar, men i Guds rike bör den principen vara utestängd — där råder andra lagar.

När väckelsen utbredde sig stod apostlarna

Andligt arbete kan ej bedrivas utan att vissa ekonomiska frågor också måste lösas — redan i urkristen tid var det så.

De andliga frågorna är dock de centrala och får under inga förhållanden domineras av de ekonomiska. — Lika lite får en kristi tjänare låta sig styras av materiellt vinstbegär. —

Under inga förhållanden får heller en enskild människa söka styra Guds församlings ekonomi efter sina privata intressen, säger Helge Erixon i denna mycket aktuella artikel.

Han fortsätter:

först i centrum av den första kristna församlingens ekonomiska liv. Men efter en tid säger man: Det är inte tillbörligt, att vi försummar den andliga tjänsten genom att syssla med dessa materiella ting, utan utse därför sju män, som kan sköta dessa sysslor. Vi får då ägna oss helt åt bönen och Ordets tjänst. — Ordet och bönen var alltså det viktigaste — det centrala. —

I mycket av det som senare byggts upp i kristendomen, är den ekonomiska frågan det centrala. Man utövar sin makt och trälbinder på det sättet. Men apostlarna avstod från detta, därför att de satte en annan myndighet högre: den man fick genom att bedja och undervisa. —

Apostlarna drog sig alltså tillbaka från den ekonomiska delen av arbetet, därför att de ansåg, att det fanns något förmer — Ordet och bönen. —

Då Paulus försvarar sitt apostlaämbete, som bygger på att han sett Jesus och att församlingen i Korint var hans apostlainsegel, talar han om frihet från kroppsarbete och att man inte skall binda till munnen på oxen som tröskar. Han säger: "Det är sagt med tanke på oss. Vi har sått åt eder av andligt gott, är det då för mycket om vi får inbärga från eder en skörd av lekamlagt gott? Om andra hava en viss rättighet över eder, skulle då icke vi hava det? Likväl ha vi icke gjort bruk av en sådan rättighet, utan vi fördraga ju allt, för att icke lägga något hinder i vägen för evangelium." —

När en människa — en evangelist, en missionär, en predikant — vi har ju tagit bort gränserna mellan yttre och inre mission — eller någon annan tjänar Gud, så kommer det tillbaka till henne en skörd av lekamligt gott. Det är det som ökar inkomsten för missionären, predikanten och evangelisten. Ju större verksamhetsfält han har, ju större skördar inbärgar han. När Paulus mötte detta, avstod han dock från den rättigheten — vilken suverän människa!

Den människa, som börjar att styra sig av ekonomiska fördelar är snart utanför Guds välsignelser. —

Det dröjer inte länge efter det att en människa fått en kallelse från Gud, förrän det följer ekonomiska konsekvenser. Då uppstår frågan: Skall man tjäna Gud i förhållande till de ekonomiska fördelarna? —

En broder som hade gitarr blev evangelist därför att han spelade gitarr. Efter en tid ville han gifta sig och såg sig om efter en mera vinstgivande födkrok. Och födkroken för evangelisten var naturligtvis att få bli föreståndare. —

När jag själv sade ja till Gud och gick in i Guds plan, frigjordes jag från ekonomiskt tänkande och jag tror, att om det inte hade börjat

då, skulle jag aldrig varit med i Maranata i dag. Då hade jag säkerligen också för 20 år sedan slutat att vara predikant. Man måste bli dåre för Kristi skull, och lösgöras ur allt ekonomiskt tänkande.

Vid församlingens återupprättelse måste vi ha absolut klarhet i dessa frågor, annars är vi tillbaka i det gamla igen. Vi har säkerligen redan hundratals blivande missionärer, lärare, herdar, profeter i Sverige, som Gud har tagit ut. Nu grundlägges i deras liv dessa gudomliga principer. —

Låter man sig icke styras av ekonomiska intressen reser inte evangelisten bara dit där man har en god ekonomi. Dit är det ingen svårighet att få vittnen. Men det finns andra platser i Sverige där vännerna är fattiga och det är fruktansvärt hårt — reser vi förbi där? På den punkten kan man också ge efter för kött och blod. Många evangelister kan ikläda sig sådana förpliktelser ekonomiskt, att de tvingas tillgripa både det ena och det andra. Skall en Herrens tjänare behöva leva på detta sätt? Skall man då inte istället avstå från dessa saker, så att man är fri? Här grundläggs något som är av betydelse, när det gäller arbetet både här och i andra länder.

Paulus säger, att han har rättigheter, men att han avstår från dem, för att inte lägga hinder i vägen för evangelium. Han griper till att arbeta med sina händer den ena gången efter den andra också. Han utförde själv den ekonomiska utjämnningen församlingarna emellan — det är också en sak, som har försummats. Genom vissa förutsättningar växer på en plats fram en stark verksamhet och med medlemsantalet ökar också den ekonomiska bärkraften och inflytandet. Men så finns det andra församlingar i närheten som kämpar hårt för sin existens. Egentligen borde överskottet hos den stora församlingen strykas av och läggas till den lilla, så att det blir utjämnningar på detta sätt. Det arbetade Paulus för. Det betydde också, att ingen församling kunde komma i maktställning på grund av ekonomiska resurser. Han kunde arbeta för detta, därför att han själv var fri, fullständigt fri, på denna punkt. —

Församlingen försöker i vår tid leva kvar i ett gammalt fäderneärvt ekonomiskt system. Gud välsignar naturligtvis trots detta till en viss gräns församlingens arbete. Till slut upphäves det dock av sig själv. Jag tror för min del, att vi står inför ett UPPBROTT och en radikalisering av evangelium, när det gäller församlingens ställning till världen och dess materialistiska system.

Helge Erixon

ISRAELS STAMFÄDER VIII

Bibelstudium av Vilho Soininen

"Isaskar är en stark (finsk övers. benig) åsna, som ligger i ro i sin inhägnad. Och han såg, att viloplatsen var god och att landet var ljuvligt, då böjde han sin rygg under bördor och blev en arbetspliktig tjänare." 1 Mos. 49: 14—15.

Vi har säkerligen ibland, om vi varit ute på landsbygden lagt märke till, hur en mycket väl-gödd hund legat dåsande utanför något bond-ställe, utan att bry sig så mycket om främlingen som närmade sig. Det var knappt den reste sig på benen, utan den skällde blott ljudligt till några gånger, för att sedan återgå till sin "feta" sömn. Det finns jakthundar, vilka är magerlagda och som nästan aldrig skäller på främmande, men vänta bara då husbonden tar ner bössan från väggen, då darrar den av iver att få gå med ut till skogen för att jaga villebråd med sin husbonde.

Det finns även dessa två sorter bland de krist-na. En del är "fullproppade" lik hunden jag först nämnde om, den där trogna husvakten. Dessa kristnas enda verksamhet är att gå till möten, äta sig riktigt "mätta", varefter de går hem och börjar skälla på andra människor.

En sådan vana och ett sådant liv är i stort sett deras livskallelse.

Men det finns också, ära vare Gud, andra sor-ters kristna, vilka är lika jakthunden jag nämnde om, vilkas enda längtan och enda passion är att komma ut i "skogen" och vinna själar för him-melen. De har varken tid eller intresse av att sitta vid kaffeborden och skälla på samt tala illa om andra människor.

Isaskar var just lik den sistnämnde. Till sin natur var han lugn och låg gärna i ro i sin in-hägnad, men lat var han inte, ty han var en stark (benig) åsna. Han såg att viloplatsen var god. Isaskars vila i inhägnaden var alltså inte lättja, utan han hade funnit den rätta vilop-latsen.

Jesus sade en gång: "Kommen till mig I alle, som arbeten och ären betungade, så skall jag giva eder ro. Tagen på eder mitt ok och lären av mig, ty jag är saktmodig och ödmjuk i hjär-tat, så skolen I finna ro för edra själar. Ty mitt folk är mildt och min börda är lätt." Matt. 11: 28—30.

Jesus lovar ro åt alla, som arbetar och äro betungade, men sedan säger Han, om någon tar på sig Hans ok, skall han finna ro. Det finns

många kristna, vars innersta är rolöst och rast-löst. De springer hit och dit utan att finna ro. Vad är orsaken till deras rolöshet?

Profeten Hosea säger om Efraim, att han är som en hemtam kalv som ville tröska, men Gud lovade att spänna honom för oket. Förr i tiden då man tröskade, var det oxar som drog trösk-verket. Oxarna bands fast vid varandra genom ett ok och så arbetade de tillsammans. De snåla band ibland till munnen på oxarna, för att de inte skulle komma åt att äta säd medan de arbetade. Gud fastställde riktigt en lag genom Moses att "du skall icke binda munnen till på oxen som tröskar". 5 Mos. 25: 4. Paulus förklarar senare denna sak för korintierna, 1 Kor. 9: 9—14, ty redan då tänkte Gud på det Nya Förbundet och på förkunnandet av evangelium.

Många troende är lika Efraim. De ville så gärna vara med och tröska och varhelst de hör att tröskning är igång, dit går de och man får se dem vara med, endast för att äta och njuta. Men dessa människor tillåter aldrig att ett ok lägges på deras vackra halsar. Ansvar är ett okänt begrepp för dem. Innerst inne är de ändå så rolösa. De är rädda för strider och svårig-heter. De går gärna med i den grupp där man kan få bevara sitt "ansikte" och bara njuta. Men var och en, som tagit på sig Jesu ok, vet vilken underbar frid och ro som är fördold i detta ok. Man talade i Gamla Förbundet om Herrens börda. Profeten bar Herrens börda och upplevde samma känslor som Gud själv. Herrens börda känns ibland tung, men den, som har lärt sig bära den, vet vilken dold lycka och salighet där är under den. Då Herren ibland tar bort sin börda, lägger man genast märke till, hur den lätta tillvaron är rolös och den tillfredsställer inte vårt hjärta.

Prästerna skulle alltid bära Förbundets ark på sina axlar med hjälp av stängerna. En gång, då David skulle hämta arken på filisteernas sätt, med en ny vagn, som var dragen av oxar, upp-tändes Herrens vrede och Ussia föll död till mar-ken. Senare, då man hämtade arken buren av prästerna, blev hela folket uppfyllt av glädje och David jublade och dansade framför arken så, att hans hustru blev stött på honom.

Isaskar böjde sin rygg under bördan.

Har också du, min vän, böjt din rygg under bördan? Där finner du ro för din själ och du

ÄR INTE VÄGEN FORTFARANDE SMAL?

av Carl Rubnert

En tendens som är utmärkande för vår tid, är det ökade kravet på expansion, rationalisering och blockbildningar till allt större enheter på snart sagt alla områden. Djungelns lag är den rådande — den som är stor skall bli större, och den som är liten skall försvinna. Samma tendens har gjort sig förnimbar även på det religiösa området. Allt skall tänkas och handlas kollektivt. Här har världens makter till sitt förfogande de stora massmedia som den också flitigt använder: radio, TV och press. Vidare har dessa makter stor hjälp i fackföreningar, ideella och religiösa sammanslutningar. Gemensamt för alla dessa kollektiv är att de syssla med den gamla devisen "enighet ger styrka". Denna utveckling har en ödeläggande effekt för den enskilda människan.

Stora områden avfolkas nu och man tränger sig samman i storstäderna med alla de problem som följer: ungdomsbrottsligheten, det moraliska förfallet, dryckenskap och ett i övrigt vilt leverne.

Den mörkaste punkten i denna dystra skildring är emellertid förlagd till det religiösa planet. Fastän man kallar sig kristna synes mig dock som att flertalet av denna stora skara är fjärran från det Kristusliv som Skriften talar om. Man tillåter sig nästan vad som helst, under

sin religiösa täckmantel. Från att supa sig full till att lura från sin medmänniska sista brödbiten. Dessa människor ha den uppfattningen att ett kyrkobesök, en nattvardsgång eller en slant till något välgörande ändamål räcker. Så lever man vidare och syndar på nåden, medan man tror att allt ändå skall gå vägen.

Vi som genom Guds oändliga nåd fått ögonen öppna så att vi se klart, funderar över hur kristenheten har kunnat falla så djupt. Med stor bävan förnimmer vi hur ibland grupper och församlingar, som endast för ett par årtionden sedan var i stridslinjen för Gud, det i dag vilar dödens kyla. Vad är orsaken till detta? Jo, svaret är att genom målmedveten propaganda av en skara lismande präster och predikanter, har människorna bibringats den tanken att Guds ord inte är tillförlitligt, att undren som omtalas där inte existerade, att Andens Dop med tungotal är sjuka nerver och ett uttryck för behov av mentalvård. — Det är helt uppenbart att genom sådan negativ propaganda avtrubbas åhörarnas andliga sinnen mer och mer, och den andliga sömnen blir allt djupare. Man är ju församlingsmedlem, matrikelförd och har medlemskort!

Ack, dessa falska profeter, som själva inte vandrar den smala vägen, och som på allt sätt söker hindra andra från att göra det!

Nu har emellertid dessa döda kyrkor och samfund börjat att syssla med ekumeniska problem, för att på den vägen nå mera makt och härlighet i denna syndiga värld. Man har tänkt sig att genom sammanslagning av olika enheter få en stor sådan. Sedan räknar man med att kunna visa upp många medlemmar och mycket pengar för de mäktiga i denna värld, för att i utbyte få något enda mandat i en rådsförsamling. Jag försäkrar att himmelen sörjer över allt detta rävspel, men att påven i Rom jämte de andemakter som stå bakom honom jublar. —

Forts. på sid. 16

kan vila dig i inhägnaden. Där öppnas underbara syner inför dina ögon och där kan du sjunga: "Jag har en underbar viloplats, där min ande får vila." (fri övers.). Då hinner du faktiskt inte göda dig, ej heller har du tid med att klandra andra och se på deras fel, ty hela din nit och din brinnande längtan går ut på, att vinna byte för himmelen. Maranata — Jesus kommer snart!

Det vi tänkt göra, låtom oss göra det nu. Ty sannerligen, Jesus kommer snart och sedan kommer natten, då ingen längre kan verka. Amen!

MORALISK UPPRUSTNING E

Vår tid kännetecknas av väldiga förändringar på olika områden. Det är i flera avseenden en uppbrots- och brytningstid. Detta återverkar också på den andliga och religiösa situationen och medför konsekvenser för hela samhällslivet.

Det är av största vikt att förstå den tid man lever i. Vad är det som sker egentligen? Många olika röster hörs. Konservativa och radikala tendenser bryts mot varandra. Villrådighet och förvirring syns ofta råda på ömse håll.

Många kristna, fyllda av moralisk indignation, går till attack mot den s. k. sekulariseringen. Den fördöms i starka ordalag. Ytterst få kristna har några uppskattande ord om den.

Är då denna process, som egentligen har mycket gamla rötter, enbart negativ? Har den inga positiva sidor? Jag vill hävda följande: Sekulariseringen är en Guds kvast för att sopa bort en mängd värdelöst religiöst bråte. Att våra offentliga institutioner avkyrkligas är inget att hänga läpp för — tvärtom! Avkyrkligande är inte det samma som avkristning. Måste en antikycklig reaktion tyda på avståndstagande från Kristus? Så länge vi har kvar denna praktfulla fasad av officiell religion måste sekularisering till. Alla falska grunder måste sopas bort. Likgiltighet är värre än öppet motstånd. Som det nu är blir människor otillgängliga för evangelium och för nya testamentets klart framställda och absoluta omvändekrav. "Nu bjuder Gud att alla skall omvända sig., App. 17: 30.

Ännu lever dock de kyrkliga sederna kvar. Jag tänker på barndop, konfirmation, vigsel och jordfästning. Dessa ting är inga bevis på andligt liv och hälsa i den svenska folkroppen. Snarare tvärtom. Det är ofta enbart fråga om sociala aktiviteter och vanor, tömda på sitt religiösa innehåll, vilka ytterst få människor vågar bryta med. Slentrianen firar här stora triumfer.

Man kan också mycket väl inse att sekulariseringen har en fruktansvärd baksida. Framför allt om man ser det ur moralisk synvinkel. De för evangeliet positiva sidorna överväger dock. Människan friställs, ja nollställs och börjar nu först få frihet att själv välja. Varje religiöst tvång måste bort ty religiös tvångsmatning leder till onödiga uppstötningar. En för evangeliet jungfrulig mark beredes. Motsatserna mellan församling och värld, kristen och icke-kristen, skärpes och blir klara.

Björne Erixon

Många kristna :
Har då denna p
liga institution
— Avkyrkliga
falska grunder
bli tillgängliga
krav, hävdar B

Jag hävdar att vi — vad man på konservativt kristet håll än säger — måste bejaka sekulariseringen, och frimodigt och utan fruktan lita på att evangelium är starkare än hedendomen i vilka former den än framträder. Men vi behöver nog inte provocera fram något. Allt arbetar till sist ändå evangelium i händerna.

Hur skall vi då positivt komma till rätta med situationen?

Finns det någon framkomlig väg?

Tror vi att det verkligen räcker med att ge, d. v. s. i många fall påtvinga människor fasta normer? Gör människan det rätta och goda, bara hon får reda på vad detta är? Är inte detta en verklighetsfrämmande och bibelstridig syn? Finns det verkligen fog för en sådan optimism? Är, som det sagts, tio Guds bud vägen till livet? Det är ju tvärtom! Budet dödar, men evangelium gör levande. Är kanske en moralisk upprustning lösningen? Många anser det. Många kristna reagerar därför moraliskt, men inte kristet. Det är orimligt, omänskligt och obiblskt att fordra att människor som bibeln kallar opånyttfödda och oomvända, skall vilja och kunna av sig själva uppfylla de etiska krav nya testamentet ställer. "Köttets sinne är nämligen fiendskap mot Gud, eftersom det icke är Guds lag underdånigt, ej

LER EVANGELISK VÄCKELSE

är sig idag över den s. k. sekulariseringen. Inga positiva sidor? — Att våra offentliga kyrkligas är inget att hänga läpp för. Inte detsamma som avkristning. Alla sopas undan för att människorna skall Nya Testamentets absoluta omvändelse-*Erixon* i denna mycket radikala artikel.

heller kan vara det." Rom. 8: 7. Se även 1 Kor. 5: 12.

Bakom dessa moraliska krav spökar även den fullständigt falska bilden av samhället eller folket som kristet, i en eller annan mening. Att en kristen blir moraliskt indignerad när en människa, som varken är eller vill vara kristen, inte lever efter de kristna normerna, visar hur långt in på moralismens och lagiskhetens irrvägar vi hamnat.

Att vilja vara fri från moralism betyder dock inte att man tar det ytligt och lätt på moraliska problem. Det kan ofta vara tvärtom. Men omoral botas inte med fasta normer eller rop på "sedlighetspolis", tyvärr ofta inspirerat av en hårt dömande ande. Hela moraldebatten i vårt land är dock snedvriden.

Skulden ligger ofta hos kristna debattörer, som förvränger evangelium genom moralism av olika slag. Att med politiska medel söka nå ett religiöst mål är ett klart exempel på hur långt avkristningen i vissa kristna led hunnit. En ödesdiger perspektivförskjutning har gjort detta möjligt.

Jesus ville inte skapa några moralfronter, ty Han stod på syndarnas sida. Inte heller var han moralismens apostel, utan Hans uppgift var att

föra människan i gemenskap med Gud. Han knöt alltid sina etiska krav nära till sin egen person. Bergspredikans etik, som inte är en lag för samhället, får under inga omständigheter lösas från Jesus såsom frälsare och från gudsrikets sammanhang. Detta tal visar oss gudsrikets triumferande livsstil som är ett naturligt utflöde av det liv Jesus skänker genom evangelium. Kristna moraliska krav utan evangeliets överflödande liv är en chimär. Jesu ord: "Den av eder som är utan synd han kaste första stenen...", har för alltid givit dödsstöten åt moralismens hydra.

När Paulus kom till Korint, en stad där sedelöshet och utsvävningar dagligen firade stora triumfer, hur handlade han? Tillsatte han en sedlighetskommitté? Började han en kampanj med moralisk upprustning som mål? Medvetet koncentrerade han sig på en enda sak: att i Andens kraft och överbevisning predika evangelium om Jesus Kristus. Ty det var det enda som kunde rädda dem.

Både moraliska heroer och hjälplösa, karaktärslösa lättningar behöver evangelium, ty synd är inte i första hand omoral, i en eller annan form, utan otro. Pauli uppgift var inte att ge moralkakor åt hungrande människor utan livets mättande bröd, som är Jesus själv.

I moralen, budet, möter du kravet. I evangelium gåvan — försoning — förlåtelse, ja, överflödande liv. Tänk vilken befriande förmån för alla människor att få möta evangeliets gränslösa generositet! Tillvarons största gåva, Jesus Kristus, skänkes fritt och för intet genom evangelium.

Det som inte politik, moral, lagar eller förordningar förmår, är och blir naturliga frukter, andrahandsverkningar, av en andlig väckelse. Den för med sig en radikal omprövning av alla traditionella tänkesätt. Väckelse är den kommande tidsålderns krafter i verksamhet i jordiska, begränsade förhållanden. Ett nytt perspektiv, det himmelska och eviga, träder in och ger en helt ny belysning av allt. Det kristna främlingskapet, denna märkliga eskatologiska spänning, blir en skakande verklighet. Tro och otro möts i en öppen strid på liv och död. Hedendom överrumplas av evangeliets överväldigande kraft och uppenbarelse. Striden är svår men segern är en triumferande realitet.

Forts. på sid. 18

Guds eld brinner i sydöstra Sverige

"Och dessa tecken skola åtfölja dem som tro..." Mark. 16: 17—18.

Vännerna i Nybro och Söderåkra upplever underbara ting. På östkusten och även i de inre delarna av Kalmar län brinner väckelsens eld. Skaror samlas som aldrig tidigare, Jesus frälsar syndare och botar sjuka. Flera som lidit av sjukdomsbesvär i över tjugo år har blivit helade i ett ögonblick. Det inte läkare förmår det gör Jesus. Anden faller och Guds härlighet är uppenbar som aldrig tidigare. Bönemötena är fyllda av längtande människor och Herren fyller på i de tomma kär-
len. —

Sångarskaran består nästan enbart av ungdomar. Jesus har frälst flera raggare. De vittnar nu om frälsning och polisen har inga problem med dem längre.

För en månad sedan startades möten i Kalmar. Vi upplevde en väldig öppning i Andens värld. Möten hålles nu i Torskors utanför Karlskrona, Söderåkra, Kalmar, Nybro och Frös-eke.

Att Gud går fram på ett så härligt sätt, är inte vår förtjänst — all äran skall Jesus ha. —

Maranatahälsningar

Per-Olof Johansson

Maranataungdomar i aktion

Ny födelse

av
Nils
Westberg

Bland skaror
ej födda av kvinnor
vid växlingens ebb och flod
skalv jag i bröstna hinner,
våt av förlossningens blod.

Ur värkarnas tomma för-
flutna
pressad av ångestens makt
såg jag
med Ögonen slutna
frälsningens hinsidestrakt.

Livslångt från jordiska ham-
nar
och vinddrivna seglares stad
sjönk jag tusen famnar
i nådens gnistrande bad.

Förundrad
och nyfödd
och tvagen
låg jag,
o, Gud,
i Din famn.
Det var den första dagen.
Ensam Du kände mitt namn.

INGA JÄRNRIÐAER Forts. fr. sid. 3

begränsning. Detta är en utomordentligt god start, ty vi har på så sätt fått visionen förankrad i Guds eviga rådslut så som missionens Herre själv presenterat det för oss i Ordet. Vår uppgift är icke att etablera kyrkor men evangelisera. Det ligger två oförenliga ambitioner i dessa fälttåg, som med nödvändighet måste kollidera med varandra. Gud fostrar i denna tid män och kvinnor med pannor av diamanter och blödande hjärtan av kött. Ett släkte med skarp profil och andlig resning vars högsta mål i denna värld är att få ge sitt liv på stridsfältets höjder. Det är dessa människor som kommer att bli stöttrupperna för den armé, som skall bereda väg för en andlig väckelseväg till folk och riken vars yttre livsbetingelser är helt andra än våra. Geografiskt näraliggande folk lever i djupt andligt mörker på grund av den massiva okunnigheten om frälsningen i Jesus Kristus. Religiöst och politiskt totalitära stater bevakar sina fästen med oro. Okontrollerbara strömningar i djupen av det stora folkhavet visar om att starka krafter formeras för att lösgöra sig från oken despoterna lagt på dem.

Låt oss vara med och bygga andliga brohuvuden över hela vårt land av människor, som fostras att gå trons, bönens och försakelsens väg. På detta sätt påskyndar vi denna offensiv här och bortom gränserna. En renodlad evangelisk tro och en klar syn på församlingens uppgift och funktion skall hjälpa oss förstå att väckelsen går sina egna vägar och skapar sina egna former bland folk med andra kulturella och religiösa traditioner än våra.

Jag har nyligen varit i ett östeuropeiskt land, som befinner sig i födslovåldor. Trängd mellan de katol-

ska och kommunistiska maktblocken utkämpar enskilda individer här och där en övermänsklig kamp för andlig frigörelse. I staden jag njöt en underbar semester sågs överallt kyrkor, kloster, präster, nunnor och munkar, och vid de många mässorna stod människor i timmar och bad sina böner. Där fanns konserthall, biografier, nattklubb och teater men katolska kyrkans effektiva renhållning garanterar staten att dessa trettio tusen människors livsrytm icke störes av fria offentliga evangeliska sammankomster

En dag då jag promenerade på den stolta mur, som högre och skyddande slingrar sig kring stadens historiska kärna, såg jag en syn, som jag sent skall glömma. Två händer sträcktes emot mig från ett mindre fönster försett med flera galler. Huset var ett fängelse och innanför gallren syntes i en liten lucka ett ögonpar som spejade ut mot friheten. Ropande några ord — en fråga — på tyska sökte fången kontakt med yttervärlden men kommunikation var omöjlig. Porten till muren skulle stängas och en vakt hjälpte den skakade turisten bort från livets dystra bakgårdar till den förgyllda tillvaro det officiella livet alltid bjuder sina festberusade gäster. Två maktlösa händer, ett spejande ögonpar och en ropande röst från en fånge bakom tjocka murar och stånggaller, blev den upplevelse, som ryckte den vetgirige vandraren ur vykortsidyllens drömvärld och som på ett bryskt sätt på ett ögonblick gav den symboliska bilden av detta folks andliga situation.

Gud har gett oss budskapet, svaret och förtroendet! Skall vi gå till dem...?

ARNE IMSEN

Ivar Rudgard

VI FICK SE GUDS ELD FLAMMA

Under de senaste månaderna har en del vänner samlats till bönenätter på många platser i Småland. Dessa bönenätter har hållits lördagar och kommit till stånd helt spontant på grund av längtan hos vänner att bedja och lova Herren.

Den senaste bönenatten jag var med hölls omkring en mil från Markaryd på gränsen mellan Småland och Skåne. En stuga som ligger bra till hade där upplåtits av en syster. En del vänner från Skåne mötte också upp. Denna natt blev från början till slut en stor fest inför Herrens ansikte. Aldrig tidigare har jag varit med om något liknande. Det var ingen vända, brottnings eller kamp utan Gud lät oss sitta mitt i strömmen och vila i Hans seger. Halleluja!

En bönenatt i Skillingaryd blev en märklig stark upplevelse när vi där fick med våra lekamliga ögon se Guds eld flamma med starkt sken. Sedan elden fallit började en syster dansa och jubla inför Herren under det hon ropade: Nu vet jag det är sant! Nu vet jag det är sant!

Jag har tidigare hört bröder och systrar vittna om hur de sett Guds eld flamma. Själv har jag dock ej tidigare sett det, varför denna upplevelse gjorde ett mycket starkt intryck på mig.

Det är härligt att det anno 1966 visar sig tungor av eld som på pingstdagen. Apg. 2: 3. Att just i vår tid, där det talas och ropas så mycket från kristet håll om hur vi måste bedja och det ändå visas så litet intresse för bön, hur underbart att i denna tid få vara med om denna längtan att frivilligt samlas och bedja! Det är ett värtecken i Guds rike som bårdar väckelse med frigörelse för bundna och helande kraft för de sjuka och kränka.

Maranatahälsningar

Ivar Rudgard

Börja läs här . . .

Finns det någon fråga som genom alla århundraden varit så brännande och aktuell bland livets stora frågor som frågan om döden och tillvaron bortom döden?

Döden skall varje människa möta förr eller senare. Alla människor är också fullt införstådda med att den dagen kommer då livet ska ta slut. Om livet än varit fullt av strid, oro, bekymmer och umbäranden, eller om det innehållit glädje, lycka och frid, så skall det en gång gå mot sitt slut här på jorden . . . ett slut som du och jag kanske skall uppleva på olika sätt. För många kommer det att innebära en stor namnlös tragedi, för andra ett ögonblick av befrielse, glädje och lovsång.

Hur många skulle inte vilja undfly döden, söka finna ett medel med vars hjälp man blev kvitt åtminstone tanken på döden. Jesus säger själv att döden är vår siste ovän.

Jesus får leda oss i allt, utan vi försöker gå egna självvalda vägar, tillhör vi snart skaran av andligt döda.

Den eviga döden

Detta är den ogudaktiga människans eviga skilsmässa från Gud. I Uppenbarelseboken kallas den också för "den andra döden". I Matt. 25:e kap. kan du läsa Jesu egna ord om hur det går för den människa som dör i sina synder, de människor som aldrig gav Jesus ett tillfälle att frälsa dem ur deras synder. Bibeln säger: "Och inför honom skola församlas alla folk, och han skall skilja dem ifrån varandra, såsom en herde skiljer fåren ifrån getterna. Och fåren skall han ställa på sin högra sida och getterna på den vänstra. Därefter skall Konungen säga till dem som stå på hans högra sida: 'Kommen, I min Faders välsignade, och tagen i besittning det rike, som är tillrett åt eder från världens begynnelse.'" Matt 25: 32—34.

Vidare talar Jesus om dessa som obönhörligen

Runo Erixon:

DÖD eller

Döden är inte utplåning och förintelse som många tror, utan skilsmässa.

Död är alltid skilsmässa. Bibeln nämner om tre slags död och i alla tre fallen rör det sig om en skilsmässa.

Den andliga döden

Den andliga döden är skilsmässan mellan Gud och människan. Det är synden som skiljer människan från Gud. Gud älskar syndaren, men hatar synden i hennes liv. Därför blir det ofrånkomligt skilsmässa så fort synden kommer in. Guds ord säger: "Ty den lön, som synden giver, är döden, men den gåva som Gud av nåd giver, är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre." —

I dag är det många som vandrar i detta tillstånd av andlig död. Avfälliga människor som en gång lagt sitt liv i Guds hand, men som nu lever skilda från Gud — andligt döda! Det finns också människor som på sina läppar bär en beaktelse om liv och gemenskap med Gud, men som lever skilda i anden från honom som en gång gav dem livet.

Hur många kristna "organisationer" med beaktelsen bibehållen utåt, men med död och andligt förfall inom sig, finns det ej i vårt land i dag. Kanske fler än vad som syns och märks. När inte

och ofrånkomligt är destinerade till en plats där all kontakt med honom är bruten.

"Därefter skall han ock säga till dem som stå på hans vänstra sida: 'Gån bort ifrån mig, I förbannade, till den eviga elden, som är tillredd åt djävulen och hans änglar.'" Matt. 25: 41.

Detta är en evig död och skilsmässa från Gud. Vilken oerhörd tragedi för varje människa som valt att gå den vägen. Syndens breda väg där så många färdas fram. Visst är det tragiskt när människor går skilda vägar, man och hustru går åt olika håll, vänskapsband som brytes, men hur mycket värre är det inte när banden mellan Gud och människan brytes för evigt?

Den naturliga döden

Så kallas andens skilsmässa från kroppen. "Alla går de till samma mål; alla hava de kommit av stoft, och alla skola de åter varda stoft." Pred. 3: 20.

Men själen går inte dit, ty den är inte gjord av stoft. Själen inandades i människan av Gud i skapelsens morgon. Om detta står att läsa i 1 Mos. 2: 7. Själen går alltså till paradiset eller till dödsriket; allt beroende på människans avlöselse för Gud.

För den rättfärdige är döden en flyttning till

en bättre värld. En flyttning från dödens land till livets land, från sorg till glädje, från fattigdom till rikedom, från förnedring och smälek till upphöjelse och ära.

Den orättfärdiga människans flyttning däremot är en flyttning från jordelivets död till en ännu värre död med eviga, outsläckliga plågor. Den dagen blir det ombytta roller. Läs Luk. 16: 19—31.

Liv eller död

är den stora återkommande frågan som möter också dig, min vän, som läser dessa rader. Bibeln säger: "Ty han har gjort dödens makt om intet och fört liv och oförgånglighet fram i ljuset genom evangelium." 2 Tim. 1: 10.

Vilket underbart budskap!

Vilken fantastisk förändring för den människa som förr levat i syndens mörker, med död och förgängelse som slutmål. Nu plötsligt kan du börja leva ett liv i ljus och glädje med himlens härlighet som mål. Befriad från din synd, dina

LIV?

begärelser, ditt hjärtas djupa, förtärande ångest. Allt detta genom evangelium om Jesus Kristus och den försoning och seger han vann åt dig på Golgata. "Så finnes nu ingen fördömmelse för dem som äro i Kristus Jesus. Ty livets Andes lag har i Kristus Jesus gjort mig fri ifrån syndens och dödens lag." Rom. 8: 1—2.

Börja också du, min älskade vän, att leva från och med denna stund.

Böj dig för Honom, Konungarnas Konung och Herrarnas Herre, Jesus ifrån Nasaret! Han som tåligt bar sitt lidande på korset och utgöt sitt blod till lösen för hela människosläktet, för att kunna utplåna den dom som vilar över varje syndare — Döden! Nu erbjudes dig liv i stället för död. Himmel i stället för helvete. Frid i stället för oro och ångest. Nåd i stället för nöd. Allt kan bli ditt, genom Jesus som säger: "Kommen till mig, I alla, som arbeten och ären betungade, så skall jag giva eder ro." Matt. 11: 28. Åkalla Jesu namn så blir du frälst och fri!

"Kom som du är till din Jesus
böjd under syndernas tyngd.
Blodet som flöt från hans sida,
renar din själ från all synd."

Runo Erixon

BUDSKAPET SKALL UT!

För att göra det möjligt att sprida

Väckelselitteratur i massor

kommer här ett förmånserbjudande
gällande 7 st. mycket värdefulla böcker

Sätt ett kryss i rutan för önskad bok.

Klipp här

Till **MIDNATTSROPET**, Surbrunnsgat. 60,
STOCKHOLM VA.

Sänd mig mot postförskott de böcker jag
prickat för. Priserna gäller med oms.

Arne Imsen:

☐ **HAR LEWI PETHRUS RÄTT?**
Häft. Förr 3: —, nu 1: 25.

☐ **I VÄRLDEN MEN ICKE AV VÄRLDEN**
Häft. Förr 6: 50, nu 3: —.

Aldor Pettersson:

☐ **UNDER SYDKORSETS HIMMEL**
Inb. Förr 18: —, nu 9: —.

Gustaf Roberth:

☐ **I KONUNGENS GEMAK**
Inb. Förr 9: 50, nu 3: —.

Osvald Smith:

☐ **STRID FÖR SANNINGEN**
Inb. Förr 8: 50, nu 3: —.

☐ **VÄCKELSEN VI BEHÖVA**
Inb. Förr 5: 75, nu 3: 50.

Bertil Akesson:

☐ **EN GUDSFÖRNEKARE BLIR FRÄLST**
Inb. Förr 8: 50, nu 2: 50.

Namn:

Bostad:

Postadress:

MIDNATTSROPET

Surbrunnsgatan 60, STOCKHOLM VA

VÄGEN ÄR SMAL *Forts. fr. sid. 9*

Man skall därför inte förundra sig över det ramaskri som upphäves från denna namnkristna hop, när en skara kvinnor och män vilka berörts av den himmelska elden på nytt i andens och kraftens överbevisning börja ropa ut: "Den port är trång och den väg är smal, som leder till livet! — Jesus kommer mycket snart! Stå upp och gör dig redo! Maranata!" — Jag skattar mig lycklig över att jag och mitt hus får av nåd vara med i denna lyckliga skara och söka föra budskapet vidare. Vi har fått vara med och se, och har även hört från olika platser i landet, hur en stor skara slumrande kristna har vaknat upp av det väckelseropet. Man har genom Guds nåd upplevt befrielse från fjättrarna och banden, upplevt ett dop i Den Helige Ande och blivit en salig tungotalare. Genom anden har man också fått kraft att gå utanför lägret med Jesus, och

är nu med bland den skara som under bön och lovprisning vandrar livets smala väg mot himmelen. Med stor glädje se vi hur denna skara ökar i antal från vecka till vecka.

Nu har jag en inbjudan till dig, du slumrande kristen som ögnar igenom dessa rader: Jesus kommer mycket snart — gör dig redo att möta honom! Upplev Jesu försoning till rening från alla synder! Då får du en levande Frälsare inneboende i ditt hjärta. Han vill även döpa dig i sin Helige Ande, och fylla dig med kraft ifrån höjden. Då är du också med i den levande Gudens församling, den skara som har sina namn skrivna i livets bok i himmelen. Där ha de också sitt rätta medborgarskap, och snart skall de i triumf gå genom pärlportarna in i Staden. Undra inte på att gång på gång under vandringen ett: Maranata! Du vår herre kom! höres från våra läppar.

Carl Rubnerth

Bäst att höra JESUS till

Lennart Axelsson

att själar blev frälsta och döpta i anden. Och även denna sommar vill jag tjäna Gud med sång och vittnesbörd. Konungens ärende hastar.

Maranata — Du vår Herre kom!

*Lennart Axelsson,
Jönköping*

Jag vill till Jesu ära vittna om vad jag funnit i frälsningen.

När jag för sexton år sedan lämnade mitt liv i Jesu händer fick jag uppleva livets största lycka, frid och glädje i överflöd.

Alltsedan jag blev frälst har jag tjänat Gud med de gåvor jag fått. När jag för fyra år sedan kom in i Maranataväckel-

sen fick jag på ett påtagligare sätt se vad Gud gör och vad han vill med sitt folk. Jag är tacksam till Gud för allt jag fått uppleva under tid som ligger bakom av välsignelse.

Förra sommaren fick jag dela välsignelser med Runo Erixon under sommarens tältserier, då Gud gjorde stora under i det

Midnattsropet

Organ för andlig väckelse

Utkommer den 1 och 15 varje månad.

Red. och ansv. utg.
ARNE IMSEN

Redaktionskommitté
DONALD BERGAGÅRD
ERIC-GUNNAR ERICSSON
ANDERS B. ANDERSSON

Tidningens adress:
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA
Tel. 32 80 02 - Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.
Pren.-pris kr. 21: — pr år,
11: — pr halvår, 5: 50 pr
kvartal.

För pren. pg 57 16 20

ERIK G. ERIKSSON har tältmötesserier på följande platser i sommar:
ÖREBRO 18—30 maj, STOCKHOLM 3—19 juni (under Skanstullsbron), EDSBYN 23 juni—3 juli (gamla idrottsplatsen), KÄRRSJÖ 9—17 juli, GÄVLE 20 juli—3 aug. (Matjespark), FALUN 1—18 sept. (isrinken vid Myntgatan).

Även i år inbjuder Maranataförsamlingen i Jönköping till

**EN STOR PINGSTKONFERENS
I FÖRSAMLINGENS STORA
VÄCKELSE-TÄLT I JÖNKÖPING**

Pingstafton kl. 19.30
Pingstdagen och Annandagen
kl. 11.00, kl. 15.00, kl. 19.00

Talare i mötena blir: **Arne Fjellvard**, Birger Andersen, Hellum och Uppström från Norge, **Leo Meller**, Helsingfors, **Donald Bergagård**, Kurt Johansson, Lars Wedin m. fl. tillresande sångare och vittnen.

"Hans kraft, Hans kraft, Hans pingsteld och kraft är likadan i dag..."

LÄNGTANDE VÄNNER FRÅN HELA NORDEN INBJUDES HJÄRTLIGT!

Tälmöten i Falköping

14—26 juni

STOR KONFERENS I MIDSOMMARHELGEN

DONALD BERGAGÅRD, KURT PETERSEN, ROLAND LUNDGREN,
ANDERS B. ANDERSSON m. fl. vittnen deltagar.

Logi ordnas i Sion för den som medför sovsäck eller luftmadrass. Ring 0515/138 70.

Maranataförsamlingen

SVENSK-NORSK MARANATAKONFERENS

tiden 1 juli—10 juli

FEVIK, ARENDAL

ETT STORT ANTAL VITTNEN FRÅN NORGE OCH SVERIGE DELTAGER

Vi önskar alla semestrande Maranata-vänner välkomna. Campingplatser vid sjön.

Maranataförsamlingarna i Drammen, Arendal, Notodden och Ejdehavn

SETT OCH HÖRT

Evangelistdagar i Örebro

Maranataförsamlingen i Örebro inbjuder vittnen till bön och bibelstudium den 19—22 maj. Se annons.

Barbro Gelinder och Margareta Almkvist

reser omkring den 1 juni till England för språkstudier. Detta är en del av deras förberedelse för uppgifter på missionsfältet.

Svenska och norska Maranata-vänner

håller gemensam konferens i det vackert belägna Arendal i syd-Norge. Ett flertal norska och svenska vittnen deltagar. Det finns gott om campingplatser vid den intill mötesplatsen belägna sjön. Tiden är 1—10 juli.

Missionärerna Gunnar och Margareta Eklund

kommer att resa ut till sitt fält i Afrika omkring den 1 aug. Vänner som ekonomiskt vill stödja deras arbete eller giva ett bidrag till deras utresa — stort eller litet — kan sända detta till Maranataförsamlingens evangelisationskassa, c/o Swärd, Frihetsvägen 38, Jakobberg. Postgiro 44 10 05.

Missionärerna Höglanders

reser nu hem från Brasilien. Resan företages med båt. De lämnar Santos den 28 maj och väntas vara i Sverige i mitten av juni. Vänner som önska ge ett offer för deras hemresa kan sända detta till Maranataförsamlingen, Fack, Jönköping 3. Postgiro 66 19 67.

En ny grammofonskiva

Sången har under alla tider haft en utomordentlig betydelse i väckelsens tjänst — Maranataväckelsen är inte något undantag. Tvärtom har denna väckelse fått ett påfallande rikt utflöde av sång. Sånger och melodier framsprungna ur gudagripna hjärtan har snabbt fört väckelsen vidare.

Distributionen av grammofonskivor med dessa sånger har därför blivit en hjärteangelägenhet för oss. Tusentals människor i vårt land har fått sin första kontakt med Maranatabudskapet just via en grammofonskiva. —

I dagarna har en ny skiva utkommit. Aina Nilsson från Kalix står här för texter, melodier och insjungningen av fyra nya sånger. Sångerna, som sjunges till ackompanjemang av gitarrer och dragspel är goda exponenter av denna väckelses sångskatt. I synnerhet en av dem — Ett vilsegånget barn — kommer inom kort att sjungas av tusentals människor i vårt land. Textens budskap är kraftfullt och evangeliskt, den mycket sjungbara melodien frisk och innerlig, rytmen rivig och uppfodrande — en underbar sång, tack gode Gud.

Anders B.

MREP 22 Evangelii-Center
Fack 20024, BORLÄNGE 2

MORALISK UPPRUSTNING *Forts. fr. sid. 10*

Kyrkor och samfund föds, lever och vissnar ner, men Guds församling förnyas gång på gång!

Jesus är densamme.

Guds möjligheter är fortfarande obegränsade.

Du behöver inte vänta längre. Nu väller andefloden fram.

Låt mig till sist citera Sven Lidman ur hans inledning till Augustinus' bekännelser. "Åter skola män och kvinnor vandra på jorden med levande blickar och lugna, rena hjärtan — vandra på jorden med Jesus Kristus levande i själ och lemmar — andens levande tempel — en härlighet inför Den Högstes ögon. Åter skola män och kvinnor leende och frimodigt lida smälek och förföljelse i Jesu namn och gå ut till Honom utanför lägret och bära Hans smälek. Ty de hava

här ingen varaktig stad, utan söka efter den tillkommande staden. Min vän och broder — det är en morgonrodnad av höjden — det är en ny väckelse som skall gå ut över världen."

Detta sker nu!

I dag kan du få uppleva den apostoliska kraftens överflöd. Tag emot denna kraft och bli en kanal för de himmelska livsflödena.

"Frukta icke, du land, utan fröjda dig och gläds: ty stora ting har Herren tagit sig för." Joel 2: 21.

"Tänken icke på vad förr har varit, akten icke på vad fordom har skett. Se jag vill göra något nytt. Redan nu visar det sig: märken I det icke? Ja, jag skall göra en väg i öknen och strömmar i ödemarken..." Jes. 43: 18 f.

Björne Erixon

Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

NYHETER

MRM 22. Aina Nilsson: Höjen jubel/Säg skall du bli med/Ett vilsegånget barn/Du vår Herre kom.

MEP 3. Kurt Petersen och Roland Lundgren: Jag är nu på väg/Giv Honom allt/Underbara land/Varför ängslas du?

EP 483. Runo Erixon: Mitt hem är där på den andra stranden/Varför får Han stå där ute?/Underbar, underbar är Han/Sista tidens väckelse nu brinner.

NU noter till alla nya sånger i Särilaregn.

1 st. sångsamling med 67 levande, enkla, nya väckelsesånger i text och noter. Pris: 34:50, med passande ringpärm.

E P 481. Marita Hammar och Sigrid Andersson: Men om Du kom just nu/När skuggan svunnit/Nu har jag glädje/Han är min.

MREP 26. Vivan Mårtensson: Halleluja snart skall dagen gry /O, du Golgata kors/Längtande bruden/Min trofaste Gud.

SENASTE INSJUNGNINGAR AV ARNE IMSEN

MRM 27. Solosång Arne Imsen: Låt mig dricka ur krukan/Jag tror på Gud/På en avlägsen höjd.

EP 484. Rune Gelinder: Käre Jesus, min Frälsare och Herre /Ära, Ära, Ära/Därför jag älskar Jesus Kristi/Gud är god.

EP 482. Agne Bark: Härligheten väntar/Det skall bli fröjd/Tro i ditt hjärta/O, vad djup i Guds nåd.

HÄR KAN DU KÖPA SAMTLIGA MARANATA-SKIVOR TILL ETT FÖRMANLIGT ERBJUDANDE

Klipp här och sänd in kupongen i dag

BESTÄLLNINGSKUPONG

Obs.! Ny tidning erhålles gratis vid beställning.

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

..... st. Sångsamling à 34: 50 (67 st. sånger) med noter + passande ringpärm.

..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. och porto, mot avbetalning 25:— per månad.

Namn:

Bostad (Box/Gata):

Postadress:

Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99. Jag vill sprida MARANATA-budskapet vidare och beställer en skivserie. Jag betalar 25:— per månad tills full betalning erlagts. (När jag erhåller samtliga skivor löser jag dem med 25:—.)

BÖN, LOVPRISNING OCH FRIGÖRELSEKONFERENS

I STOCKHOLM UNDER PINGSTEN

MÖTESTIDER:

PINGSTAFTON	15.30	i Borgarskolans aula, Kungsstensgatan 2.
	19.30	
PINGSTDAGEN	11.00	Folkets Hus, Stora kongresshallen.
	15.00	I Vasaparken (vid regn i Folkets Hus).
	19.00	Folkets Hus, Stora kongresshallen.
ANNANDAGEN	11.00	
	15.00	I Borgarskolans aula.
	19.00	

VITTNEN:

Dagmar Engström, Petter Gylver, Torved Pedersen, Gunnar Johansen. Egil Mentzen från Oslo, Helge Erixon, Erik G. Eriksson, Enoch Karlsson, Arne Imsen, missionär Gunnar Eklund m. fl.

**EN JUBLANDE SÅNGARSKARA SJUNGER HERRENS LOV — ÄVEN ETT
60-TAL SÅNGARE FRÅN OSLO DELTAGER**

VÄNNER I HELA SKANDINAVIEN

inbjudes!

Maranataförsamlingen

Maranataförsamlingen i Stockholm

har som regel möten på följande tider i **VIKTORIASALEN, Tunnelgatan 19**

Söndagar kl. 11.00 och 19.00

Väckelse- och frigörelsemöten

Onsdagar kl. 19.30 Väckelsemöten

Lördagar kl. 19.30 Lovprisningsmöten